

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacræ Theologiæ Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv. Libri Qvinque

De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Cap. 10. An Angeli egeant speciebus ad cognoscendum. Vbi multa de
natura specierum in genere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

C A P V T X.

An Angeli egeant speciebus ad cognoscendum. Vbi multa de natura specierum in genere.

30 **C**ertum est, quod substantia Ange-

lorum distinguitur à proprio actu. Probatur primo, quia aliter Angeli per suos actus nō viuerent; cum enim ipsorum substantia sit omnino ab alio, si eorum substantia identificaretur cum actibus, hi pariter esset omnino ab alio; quod est contra rationem vitalis. Secundò probatur, quia si Angelus esset sua intellectio, omnia intelligeret. Intellectio enim est

est actus potentiae potentis tendere in omnia. In ea autem potentia quae identificatur cum actu, idem est posse tendere, & actu tendere. Ergo vel potentia cognoscitiva in Angelis non esset intellectus, vel posset, & actu tenderet in omnia, quod est absurdum. Hocposito dubium est de principio cognitionis Angelicæ, an sit adæquate intellectus. Dicendum quod intellectus Angeli non cognoscit omnia per suam entitatem; sed indiget concursus obiectuo, qui exibetur per species. Ad cuius evidentiam prius ostendo, dari in genere species cognoscitivas. Ad nostram cognitionem requiritur aliquo modo existentia obiecti; hæc autem existentia non requiri-
tur,

tur, ut mera conditio, sed ut concausa; atqui non requiriatur, ut causet cognitionem per se immediate. Ergo requiritur, ut spargat in medo aliquam virtutem causatiuam cognitionis; et hæc virtus est species intentionalis obiecti. Quod ad cognitionem requiratur existentia obiecti, patet primò in sensu; quia hic non cognoscit nisi obiectum existens, et incerta distantia. Patet secundò, in intellectu, hic enim nil cognoscit, nisi vel id per sensus fuerit expertus, vel expertus fuerit illa prædicata absoluta, ex quibus deinde quæ affirmatis, quæ negatis componitur conceptus talis entis. Quod verò obiectum requiratur, ut concausa, item patet; cū enim

po-

potentia tum sensitiua , tum
intellectiua, sit perindè propor-
tionata ad cognitionem huius,
& illius obiecti, patet quod nō
ipsa sola est causa cognitionis ,
sed vltterius est causa cognitio-
nis obiectum, cui nimirum co-
gnitio assimilatur, cuiusest ima-
go , & quod continet aliqua
prædicata cognitionis, non cō-
tentia adæquate in sola poter-
tia; hec enim esset nimis illimi-
tatæ perfectionis, si contineret
prædicata omniū suorum ob-
jectorum. Probatur demum ;
quod obiectum non concurrit
ad cognitionem immediate
per se: tum quia sæpè est præte-
ritum , vt accidit in ordine ad
cognitiones memoratiuas ; tū
quia sæpè est distans, tum de-
mum , quia non concurrit , si

D in-

74 *Liber Nonus*

interponatur inter obiectum,
& potentiam aliquod corpus
medium, impediens continui-
tatem actionis. Ergo debet cō-
currere per aliquod semen à se
transmisum ad potentiam.
Hoc autem semen est species
intentionalis obiecti.

31 Hic concursus obiecti
requiritur etiam respectu An-
geli. Probatur, nam hic non
continet intentionaliter perfe-
ctionem infinitarum rerum, ad
quas ipse extēdi potest cogno-
scendo. Ergo & ipse indiget
concausa obiectua ipsum cō-
plente ad cognoscendum ; nec
sufficit entitas Angeli quasi in
ea res cognoscatur ; nam tali
entitati deest illa infinitudo
virtutis , per quam concurrere
possit ad cognitionem rerum
om-

omnium; sed hoc est solius es-
sentiæ diuinæ, omnia cōtinētis.
Indigit ergo Angelus cōcursu
obiectuo, distincto à concursu
suæ entitatis, & sui intellectus.
Atqui hic non semper præberi
potest ab obiecto, tū quia aliter
Angelus nō posset cognoscere
nisi obiecta existentia; tū quia
sæpè obiectū distat. Non posse
autem agere in distans videtur
prædicatū commune cuilibet
causæ; itaut Apostolus ex Dei
actione inferat eius præsētiā; &
certè nō agere in distans est cō
muñē cuilibet agēti materiali.
Ut igitur Angelus possit cogno
scere tū possibilia, tū distantia
tā materialia, quā spiritualia,
debet dari in eius intellectu ali
quod principium loco obiecti,
quod comprincipiū est species
obiecti. D 2 C A.